

پایگاه جامع فرق، ادیان و مذاهب

بهائیت، رقص استعمار (۹)

توحید در بهائیت

www.adyanet.com

«قل هو الله احد»: آیا خدای بهایی احد است؟
«الله الصمد»: آیا خدای بهایی صمد است؟
«لم یلد و لم یولد»: آیا خدای بهایی لم یلد و
لم یولد است؟
«و لم یکن له کفوا احد» هم در صورتی که
مؤلفه‌های سه گانه فوق را نداشته باشد، ادعایی
بی معنا و بی مبنا است.

۵

خدای بهائیت، در عین خدا بودن - که از
ویژگی‌های آن بی نیازی و صمدیت^(۵) است -
به بنده‌ای از بندگان خود که سراپا احتیاج و
نیازمندی است، نیازمند است.

بهاءالله در کتاب ایقان درباره ملا حسین
بشرویه‌ای می‌نویسد: «از آن جمله جناب ملا
حسین است که محلّ اشراق شمس ظهور شدند،
لَوْ لَاهُ مَا اسْتَوَى اللَّهُ عَلَى عَرْشِ رَحْمَانِيَّةٍ و ما
اسْتَقَرَّ عَلَى كُرْسِيِّ صَمْدَانِيَّةٍ؛ اگر بشرویه‌ای
نبود، خدا بر عرش رحمانیت و بر کرسی
بی نیازی قرار نمی‌گرفت.»^(۶)

باید از بهائیان پرسید: این چه خدایی است
که برای رسیدن به بی نیازی، نیازمند بنده
خود یعنی ملا حسین بشرویه‌ای است؟
با عنایت به آنچه گفته شد، این سؤال مطرح
است که:

خدای بهایی با کدامیک از معیارهای توحید که
در سوره شریفه توحید آمده است تطابق دارد؟

۵. صمد در لغت به معنای بی نیاز مطلق است.

۶. بهاء الله، ایقان، ص ۱۴۸، بند ۲۴۸.

توحید در بهائیت

پیروان فرقه ضاله بهائیت خود را موحد و خداپرست دانسته و بهاء الله را بنده‌ای از بندگان خدا می‌دانند.

اما بررسی گفته‌ها و نوشته‌های بهاء الله و جانشینان و مبلغان او ما را در پذیرش سخن بهائیان مبنی بر اعتقاد به توحید با مشکل مواجه می‌سازد.

بهاء الله پس از ادعای جانشینی علی محمد شیرازی (باب) دامنه ادعای خود را بالاتر برده و در نهایت به نغمه دروغین الوهیت خویش لب گشود.

به نمونه‌های زیر توجه فرمایید:

(الف) بهاء الله در کتاب مبین می‌گوید: «لا اله

الا انا المسجون الفريد؛ خدایی جز من زندانی یکتا نیست».^(۱)

(ب) در قسمتی دیگر از همان کتاب می‌گوید: «كذلك امر ربك اذ كان مسجوناً في أئرب البلاد، پروردگارت، زمانی که در خراب ترین شهرها زندانی بود، چنین امر کرد».^(۲) و منظورش از پروردگار، خودش می‌باشد.

(ج) همچنین می‌گوید: «ان الذی خلق العالم لنفسه قد حبس فی أئرب الدیار بما اکتسبت

ایدی الظالمین؛ آنکه جهان را برای خود خلق کرد، در خراب‌ترین مکانها به دست ستمکاران زندانی است».^(۳)

آیا می‌توان پذیرفت که این جملات کلام الهی است؟ آیا خدایی چنین ذلیل که بدست بندگان خود گرفتار و زندانی می‌شود سزاوار پرستش است؟

(د) حسینعلی بهاء الله در جواب کسانی که از

۱. میرزا حسینعلی (بهاء الله)، کتاب مبین، چاپ ۱۳۰۸ قمری، ص ۲۸۶.

۲. همان، ص ۳۴۲.

۳. همان، ص ۵۶.

او می‌پرسیدند: تو که خود را خدا می‌دانی، چرا بعضی از مواقع می‌گویی ای خدا، و در بعضی از نوشته هایت از او استمداد می‌طلبی؟ می‌گفت: «یدعوا ظاهری باطنی و باطنی ظاهری، لیست فی الملك سوای و لكن الناس فی غفله مبین؛ باطن من ظاهرم را می‌خواند و ظاهرم باطنم را، در جهان معبودی غیر از من نیست، لیکن مردم در غفلت آشکارند».

(هـ) بهاء الله با قبله قرار دادن قبر خود و

نیز ادعای اینکه بهائیان باید در نماز او را مورد توجه قلبی قرار دهند، عملاً پرستش خویش را از مردمان منحرف درخواست نموده است.

محمد علی قائی در درس نوزدهم از کتاب دروس الدیانه می‌نویسد: «قبله ما اهل بهاء روضه مبارکه در مدینه عکا می‌باشد که در وقت نماز خواندن باید رو به آن بایستیم و قلباً متوجه به «جمال قدم» یعنی بهاء باشیم».^(۴)

۴. دکتر ح.م.ت، بررسی باب و بهاء، ج ۲، ص ۱۰۵ و ۱۰۶.